

Vogels op de ruggen van zoogdieren II

Op mijn korte mededeling over vogels op ruggen van zoogdieren (3e jaargang, p. 24) kreeg ik tal van aanvullingen.

De Heer A. Rijdsdijk zag eens een Gele kwikstaart op insectenjacht op de rug van een koe. Kort na het verschijnen van mijn mededeling zag hij een Spreeuw op de rug van een damhert op zoek naar insecten in het hertenkamp te Rotterdam. Het damhert apprecieerde dit bezoek niet erg, waarna de Spreeuw naar een damhert met een gewei vloog. Het gewei was nog begroeid met huid waarop tal van wondjes zaten. Deze wonden waren bedekt met vliegen. De Spreeuw klom rustig in het gewei om de vliegen te bemachtigen.

De Heer R. Schut uit Meppel heeft in het voorjaar meermalen Kauwtjes op de ruggen van damherten in het park aldaar gezien. De vogels verzamelden het loslatende winterhaar voor bouwstof voor hun nesten. Ook nam hij Spreeuwen, die naar vliegen aasden, op damherten waar, en hij bericht, evenals de heer Rijdsdijk, dat zij het de herten danig lastig kunnen maken. Hij nam slechts vogels waar op liggende dieren. Wat mijn eigen waarneming van de Kauwtjes op een pony-rug betreft was het op een voedselzoekende pony.

Ook Juffr. J. N. Sinon-Koenehoop te Nieuwkoop schrijft, dat zij bij haar rondom het huis meermalen vogels op de ruggen van het vee heeft zien zitten.

Mevr. Dirkzwager-Tom te Purmer deelt ons het volgende mede:

Van de winter toen er sneeuw lag, werden

de schapen in het land bijgevoerd met erwtenstro. Ogenblikkelijk waren dan de Spreeuwen erbij. Heel grappig was, dat er vaak één, twee of drie Spreeuwen op de ruggen van de schapen zaten. Ze reden rustig mee en pikten niet, maar zo nu en dan hoorde je van die jubelende uithalen, net alsof ze schik in dat ritje hadden.

„Op de Maandvergadering van het Nat. Hist. Genootschap in Limburg op 6 Juli 1955 te Maastricht deelde de Heer Mommers mee, n.a.v. mijn mededeling, dat hij in het Natuurh. Maandblad jrg. 30, p. 123 reeds een waarneming op 1 December 1941 te Heer L. had geplaatst van 4 Eksters, die onder druk geschatert voortdurend op de ruggen van de schapen vlogen en druk tussen de wol pikkend naar voren liepen. De schapen reageerden bijna niet op de Eksters, behalve als de vogels hen op de kop pikten. De Heer Mommers kon dit enkele uren waarnemen, maar hij kon niet ontdekken wat de Eksters tussen de wol wegpikten. (Nat. Hist. Maandblad jrg 44, p. 66).

J. TAAPKEN